

Ret til eller Monopol paa at nægte en Privatmand eller et Andelsforetagende at oprette et Slagteri indenfor Byens Grund og paa Nabokommunernes Grund. Hvorvidt det er en rigtig Bestemmelse, skal jeg ikke bestemt kunne sige, men der er dog det at bemærke, at hvor der er et saadan Slagteri i Forvejen, kan man dog ikke nægte det at eksportere, men man paalægger det at betale den samme Afgift til Byens Kontrol, som skal betales for de Kreaturer, der indføres til selve Byen. Jeg skal indrømme, at dette er Bestemmelser, der ere usmagelige, og udelukkende dikterede af finansielle Grunde, for at Tabet for disse Købstadkommuner ikke skal blive for stort og Erstatningen altsaa ikke for stor. Da Loven imidlertid gælder for 5 Aar, vil man efter disse 5 Aar kunne se, hvorledes det staar til i saa Henseende. Hvis man imidlertid kan komme en Omvej der, saaledes at man ikke kommer til at bidrage til, at disse Købstæder faa et for stort Pengetab, eller at Staten skal komme til at betale et for stort Beløb, saa indrømmer jeg, burde disse Skranker rives ned, saa burde Kommunalbestyrelserne ikke have denne Ret.

Fra det ærede Medlem for Odense (Scavenius) blev der udtalt, at han mente, at man burde gøre Skridtet helt ud og faa Statskontrol over hele Landet. Det ærede Medlem for Aalborg (J. Jensen) udtalte sig endnu mere bestemt derom, og vilde have den, ligesom man har den i enkelte Nabolande, saaledes som det er oplyst i Bilagene, der ere vedhæftede Betænkningen. Selvfølgelig har man ogsaa haft det Spørgsmaal oppe i Kommissionen, om man skulde tage Skridtet fuldt ud og forlange Tilsyn over alt, hvor man slagtede Kreaturer. Men man vilde derved komme til at forlange, at man ved Hjemmeslagtning, selv om man f. Eks. kun vilde stikke en Gris, først maatte sende Bud til en tilsynshavende, som skulde afgøre, om Grisen var sund eller ej, forinden den blev slagtet, og naar den saa var slagtet, skulde han atter afgøre, om Kødet var godt og tjenligt til Føde, forinden vedkommende fik Lov til at spise det. Det er Konsekvenserne, hvis Kontrollen skulde indføres fuldt ud, og vi kunne sikkert være enige om, at dette ikke lader sig gennemføre. Saa kan man spørge: Ja, men kan man da ikke gennemføre, hvad det ærede Medlem for Odense foreslog, at kræve Dyrslægetilsyn ved Slagtning i Erhvervsøjemed, altsaa ikke blot i Slagterier, men ogsaa hos Slagtere, der køre rundt med deres Vogne

og sælge Kød omkring paa Landet. Kunde disse ikke underkastes et saadant Tilsyn? Ja, det Spørgsmaal har selvfølgelig ogsaa været oppe. Og naar det ærede Medlem for Odense mente, at man paa Forhaand havde indtaget Standpunkt herimod, er det ikke rigtigt, thi der var nedsat et Underudvalg, som arbejdede i 3—4 Maaneder for at indsamle Oplysninger og komme med Indstilling til selve Kommissionen, og dette Underudvalg, der havde bearbejdet dette Spørgsmaal, var ganske vist kommet til det Resultat, at man burde ikke gaa saa vidt. Derfor er Kommissionsbetænkningen ganske vist ogsaa affattet saaledes, saa at man var færdig med det, da man skrev Betænkningen. Men det er Grunden, det kan maaske det ærede Medlem nu forstaa. Jeg tør heller ikke tilraade, at man gaar saa vidt til at begynde med. Naar Loven har virket i 5 Aar, efter hvilke det er Hensigten, at den skal revideres, har man mulig samlet saa mange Erfaringer, at man saa eventuelt kan gaa et saadant Skridt videre. Det har jeg tænkt mig som noget, der vistnok kunde ske, men at man nu skulde gaa videre, end her er foreslaet, tør jeg i alt Fald ikke tilraade. Det viser sig ogsaa, at der er ikke saa lidt Modstand imod, at man tvinger selv Købstæderne paa over 2,000 Indbyggere til at indføre Kontrol og Slagtevang. Der bliver i alt Fald ikke mere end 9 tilbage, som ikke frivillig have indført Kødkontrol og Slagtevang, og af disse er der i alt Fald 3 — Frederiksborg, Helsingør og en By, som jeg ikke husker — der havde vedtaget at gøre det, men som vilde afvente dette Forslags Fremkomst. Der er altsaa kun nogle faa Stykker tilbage, som det drejer sig om. Men har man Betæneligheder ved dette Skridt, maa man have endnu større Betæneligheder ved at paalægge Tilsyn med al Slagtning, selv rundt omkring paa Landet, for saa vidt den finder Sted i Erhvervsøjemed. Jeg tror ikke, at Frygten for, at naar Købstæderne faa Kødkontrol, vil man henvise alle daarlige Dyr, tuberkuløse o. s. v. til Landet, som ingen Kontrol har, har saa meget paa sig. Selvfølgelig kan der være noget i det, men jeg er vis paa, at Forholdene ville blive betydelig bedre, end de ere for Tiden. Naar man f. Eks. ser, at der for Svinenes Vedkommende vil blive totalt kasseret 4,500, og naar man ved, at der paa vore Slagterier for Tiden ikke kasseres mere end et Tusinde Stykker, vil det altsaa blive forbudt for 3,500 Svins Vedkommende at benytte dem til Menneskeføde, hvad der jo er fuld-